

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **L. S.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.10.2011, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 7.7.2011, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.10.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 7.7.2011, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 21.6.2011 není invalidní, neboť

podle uvedeného posudku poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 20%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě žalobkyně ze dne 8.9.2011. Podle tohoto posudku žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů, když míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí 20%, a to podle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v platném znění.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu a namítala, že jí byl v březnu 2009 přiznán invalidní důchod po operaci bederní páteře, který jí byl odebrán 1.7.2010. V následujícím období si našla dvě zaměstnání, avšak v prvním po dvou dnech 6-ti hodinové práce skončila s blokacemi páteře na infuzích a následovaly rehabilitace. Poté po rekvalifikaci v druhém zaměstnání byla po 9 odpracovaných dnech opět práce neschopná. Na doporučení lékařů požádala dne 1.6.2011 opětovně o invalidní důchod. Žalobkyně s rozhodnutím žalované nesouhlasí pro časté mnohonásobné blokace páteře a neustále chronické bolesti, pro které není schopna výkonu žádné práce. Trpí závratěmi, hučí a píchá jí v uších, má problémy s inkontinencí, špatně spí a trpí neustálými bolestmi páteře, pravé ruky a pravé nohy.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.10.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobkyně vedeným u OSSZ v Bruntále a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 10.2.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně pobírala plný invalidní důchod od 2.7.2009 do 13.8.2010, kdy jí byl jakožto invalidní důchod třetího stupně odňat. Dne 1.6.2011 podala žádost o invalidní důchod. Dne 21.6.2011 posoudil zdravotní stav žalobkyně lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Bruntále se závěrem, že žalobkyně není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činil podle kapitoly XIII, oddíl E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhlášky č. 359/2009 Sb. 20%. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 7.7.2011, kterým žalobkyni žádost o invalidní důchod zamítla.

Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně dne 16.7.2011 námitky, kterými poukazovala na nekorektní posouzení svého zdravotního stavu, neboť bylo provedeno bez ohledu na nynější zdravotní stav. O těchto námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, a to na základě posudku o invaliditě žalobkyně ze dne 8.9.2011 jak shora uvedeno.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového

pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr.V. B. a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Bruntále. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobkyně chronický recidivující bolestivý syndrom páteřový plurisegmentální, stav po stabilizační operaci bederní páteře dne 10.3.2009 pro spondylolistézu L5 obratle gr. I. s lehčí statodynamickou dysfunkcí L páteře, funkční blokády a svalová dysbalance v oblasti C a Th páteře. Ostatními zdravotními postiženími je stav po thyreoiditidě s následnou hypofunkcí štítné žlázy a stresovou inkontinencí I. stupně. Rozhodující zdravotní postižení shora uvedené PK MPSV ČR podřadila pod přílohu k vyhl. č. 359/2009 Sb., kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b), podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20%.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí 10.10.2011 nebyla invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobkyně činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře - neurologa. Žalobkyně při ústním jednání soudu mimo jiné uvedla, že jí není známa lékařská dokumentace, kterou by posudková komise nezhodnotila. V neposlední řadě je posudkový závěr PK MPSV ČR zcela shodný s posudkem lékaře ČSSZ ze dne 8.9.2011, jakož i s posudkem posudkového lékaře pověřeného jeho vypracováním pro OSSZ v Bruntále ze dne 26.6.2011.

Jelikož u žalobkyně k datu 10.10.2011 nešlo o žádný stupeň invalidity žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 7.7.2011, jímž původně žádost žalobkyně o invalidní důchod byla zamítnuta.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 16. března 2012

Samosoudce:

JUDr. Petr Indráček